

Π Ο Λ Ι Τ Η Σ

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Οὐδεμία πλέον ἐλπίς περὶ σωτηρίας τοῦ προσαράξαντος ῥωσικοῦ πλοίου «Τσαρίτσα» ὑπελείφθη· δύνатаί τις εἰπεῖν ὅτι τὸ πλοῖον μετ' ὀλοκλήρου τοῦ φορτίου ἀπώλετο ἤδη. Τὸ πλοῖον, οὔτινος ἢ πρῶρα ἦν ἐσσηνωμένη ἐπὶ τῆς ὑφάλου ἢ δὲ πρύμνα αὐτοῦ ἐπέπλεε τῶν κυμάτων, συρθὲν βαθμηδὸν κατεβυθίσθη ὀλόκληρον, μόλις δὲ τὸ ἄνω μέρος τῆς πρῶρας, ἢ «φιγούρα», κεῖται ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάσσης, οἱ δὲ πραγματογνώμονες ἀπεφῆναντο ὅτι οὐδεμία ἀπολύτως προσπάθεια κατὰ τοιαύτην τοῦ ἔτους ἐποχῆν περὶ διασώσεως αὐτοῦ δύνатаι νὰ τελεσφορήσῃ, μόνον δὲ ἐπερχομένου τοῦ θέρους δύνатаι νὰ ἐπιχειρηθῇ ἢ ἀνάδυσίς του ἂν μὴ ἕως τότε διαλυθῇ. Τοιοῦτοτρόπως ἀπώλετο ὀλόκληρον τὸ φορτίον καὶ τὸ πλοῖον, ἦτοι κατεποντίσθησαν ἑπτὰ ὄλα ἑκατομμύρια φράγκα ἐν πλήρει μεσημβρίᾳ χωρὶς τοῦλάχιστον νὰ ἐξαντληθῶσι πρότερον πάντα τὰ μέσα ἅτινα ἠδύναντο νὰ διατεθῶσι πρὸς διάσωσιν αὐτῶν. Τί συνέβη ἐπὶ τοῦ προκειμένου; Δύσκολον εἶναι νὰ ἀπαντήσῃ τις μετὰ πεποιθήσεως εἰς τὸ ἐρώτημα τοῦτο, πάντες ὁμως παραδέχονται μεγάλην ὀλιγωρίαν τῶν ἀρμοδίων, ἐνῶ ἂν μείζων δραστηριότης καὶ ἀπόφασις περὶ τοῦ πρακτείου ἅμα τῷ δυστυχίῳ ἐλαμβάνετο θὰ ἐσώζετο τὸ πλοῖον μετὰ τοῦ μεγαλειτέρου μέρους τοῦ φορτίου.

— Πάντες οἱ ἀναγνόντες τὸ δεύτερον τῆς «Πανόπης» ἀρθρίδιον ὑπὸ τὸν τίτλον «Τὸ κελεπούρι» ἐν τῷ τῆς παρελθούσης Τετάρτης φύλλῳ αὐτῆς δημοσιευθὲν εἶναι ἀδύνατον νὰ μὴ ἠγανάκτησαν σφόδρα κατὰ τῆς ἀνηκούστου ἀσεβείας καὶ θρασύτητος τοῦ συντάξαντος αὐτό. Οἱ ἂν ἄνθρωποι αὐτοὶ οἱ ἀξιοῦντες διπλώματα τιμῆς καὶ σωφροσύνης, οἱ ἀξιοῦντες νὰ γίνωνται πιστευτοὶ ἀπο τοὺς συμπολίτας των καὶ ἀπολαύσι ποιᾶς τινος ὑπολήψεως αὐτῶν δὲν ἐδίστασαν νὰ δημοσιεύσωσι πράγματα ἅτινα ἐν ἄλλῳ τόπῳ δημοσιεύόμενα ἀναντιρρήτως μυρία ξυλοκοπήματα ἠθελον προκαλέσει ἐπὶ τῆς βράχως των οὐχὶ πλέον τῶν ἐνδιαφερομένων ἀλλὰ πάντων τῶν πολιτῶν ὧν ἡ ὑπομονὴ καὶ ἀνεκτικότης δὲν εἶναι ἀπεριόριστος. Ἄνευ τύψεως συνειδότος, ἄνευ συστολῆς τινος ἐκατηγόρησαν Διοικητικὸν Συμβούλιον, Ἡλιόαρχους, ὑπαλλήλους καὶ ναύτας τῆς Ἑλληνικῆς Ἀτμοπλοΐας ὅτι, ἐν σωτηρίῳ ἔτει 1887, μηνὶ Ἰανουαρίῳ, μεσουρανοῦντος τοῦ Ἡλίου καὶ

ὑπὸ τὰς ὄψεις τοῦ ῥωσικοῦ προξενείου καὶ πρακτορείου, τῶν ἀσφαλιστικῶν ἐταιριῶν, τῶν ἐνδιαφερομένων, τοῦ πληρώματος τοῦ πλοίου καὶ ὄλων ἐν γένει τῶν τοπικῶν ἀρχῶν, ἅπαντες ἐκ συστάσεως ἐξέπεμψαν διάφορα ἀτμόπλοια τῆς Ἑταιρίας ταύτης ὅπως λαφυραγωγῆσωσι τὸ προσαράξαν ῥωσικὸν ἀτμόπλοιον καὶ τὸ φορτίον αὐτοῦ, διότι δῆθεν τὸ ἐθεώρησαν ὡς κελεπούρι δυνάμενον νὰ γείνη λεία τοῦ τυχόντος!! Ὅ,τι δηλαδὴ ἐνήργησαν τὰ ἀτμόπλοια τῆς Ἑλλην. ἀτμοπλοΐας ὑπὲρ τοῦ ὑψώσαντος τὴν σημαίαν τοῦ κινδύνου ῥωσικοῦ ἀτμοπλοίου οἱ δραστηρίως ἐργαζόμενοι πρὸς κατάληψιν τῆς ἐταιρίας ὅπως μεταρρυθμίσωσι (!!) τὰ κακῶς αὐτῇ κείμενα ἑξαρχακτήρισα καθαρὰ καθαρὰ ὡς πειρατεῖαν!! Καὶ ἐδημοσίευσαν τότε βδελυρὰ καὶ βλάσφημα πράγματα καὶ τόσας καταφανεῖς αἰσχρὰς συκοφαντίας, μὴ χρηζούσας ἀνοσκευῆς τινας, καταπροδιδούσας δὲ τὸν βόρβορον τῆς ψυχῆς των, διότι ἐνόμισαν ὅτι καὶ ταῦτα ἠδύναντο ὅπως δῆποτε νὰ βλάψωσι τὴν ὑπόληψιν τῶν κακίζομένων ὑπ' αὐτῶν συμβούλων! Νὰ οἱ τίμοι ἄνθρωποι οἵτινες θέλουν νὰ συγκεντρώσῃ ὄλα τὰ ἀξιώματα εἰς ἑαυτοὺς, οἱ ἀξιοῦντες τὴν ὑπόληψιν τῶν συμπολιτῶν αὐτῶν, οἱ παραπονοῦμενοι ὅτι ὑβρίζονται, ὅτι συκοφαντοῦνται! Ἄς μᾶς εἰπουν τῶρα οἱ σεμνοπρεπεῖς οἱ μὴ ἀρεσκόμενοι εἰς τὴν γλῶσσαν τῶν ἐγχωρίων ἐφημερίδων πῶς πρέπη νὰ συζητῆ τις πρὸς τοιοῦτους ἀνθρώπους, πῶς νὰ τοὺς χαρακτηρίξῃ καὶ πῶς νὰ τοὺς ὀνομάξῃ.

— Ὁ φωτισμὸς τῆς πόλεως εἶναι ἄθλιος· οἱ πλεῖστοι τῶν φανῶν δὲν ἀνάπτονται ποσῶς, ἀλλὰ καὶ οἱ ἀναπτόμενοι δὲν διαφέρουσι τῶν πυγολαμπίδων, ψηλαφητὸν δὲ σκότος ἐπικρατεῖ δι' ὅλης τῆς νυκτὸς καθ' ἅπασαν σχεδὸν τὴν πόλιν. Ἐν τοιαύτῃ ἐποχῇ τοὺς ἔτους ἐχρειάζετο μείζων προσοχὴ καὶ ἐπιτήρησις ἐκ μέρους τῆς Ἀστυνομίας διὰ τὸν φωτισμὸν τῆς πόλεως, διότι καὶ ἡ ἀσφάλεια τῆς πόλεως ἀπαιτεῖ τοῦτο καὶ ὁ κίνδυνος ὅστις ἀπειλεῖται κατὰ τῆς ἀκεραιότητος τοῦ σώματος τῶν πολιτῶν διερχομένων ἐν μέσῳ σκοτεινῆς νυκτὸς τὰς ἀνωμάλους στενωποὺς τῆς πόλεως.

— Προκειμένου νὰ κατηγορήσωμεν τὴν Ἀστυνομίαν δι' ὄλας αὐτῆς τὰς ἀξιομέμπτους πράξεις καὶ παραλείψεις, ὅσας ἐπραξαμεν τοῦτο, οὐδέποτε μέχρι σήμερον ἐμνημονεύσαμεν τοῦ ὀνόματος τοῦ Ἀστυνόμου κ. Ν. Χατζῆ Ἀδάμ, διότι γνωρίζομεν παντὸς ἄλλου κάλλιον ὅτι καὶ ἂν οὗτος ἠθέλε κάλλιον νὰ διαχειρισθῇ τὴν ἐμπι-

στευθεῖσαν αὐτῷ ὑπηρεσίαν δὲν θὰ ἡδύνατο διότι εὐθύς θὰ προσέκρουεν εἰς τὰς πονηρὰς ἐπιθυμίας τοῦ Σ. γέροντος, ὅστις ἔχει καταδεδικασμένον τὸν τόπον τοῦτον νὰ ζῆ ἄνευ νόμων, ἄνευ ἐξουσίας ἐπιτηρούσης καὶ ἐνδιαφερομένης ὑπὲρ τῆς τήρησεως τῆς τάξεως καὶ ἀσφαλείας αὐτοῦ τὸν ὀνομάζομεν ὁμῶς σήμερον προκειμένου νὰ τὸν ἐπαινέσωμεν διὰ τὰ μέτρα ἅτινα ἔλαβε κατὰ τῶν ἐν τοῖς ξενοδοχείοις κοινῶν γυναικῶν καὶ τῆς εἰς τὸ θέατρον εἰσαγωγῆς αὐτῶν. Τοσοῦτω δὲ μᾶλλον εἶναι ἀξιέπαινος καθόσον πᾶν ὅ,τι ἐνήργησε τὸ ἐνήργησεν αὐτοβούλως ἴσως μάλιστα καὶ ἄνευ τῆς θελήσεως τοῦ κ. Νομάρχου καὶ τοῦ Σ. γέροντος Δημάρχου τοῦ ὁποίου τὰς ἰδέας ἐπὶ τοῦ κοινωνικοῦ τούτου ζητήματος ἐν προηγουμένῳ φύλλῳ σαφῶς ἐξεθέμεθα. Καὶ εἶναι μὲν ἀληθές ὅτι δὲν ἀπηγορεύθη ἢ εἰς τὸ θέατρον εἴσοδος πασῶν ἀνεξαίρετως διότι δύο κοινὰι γυναῖκες ἤδη δὲ παλλακαὶ εἰσῆρχοντο ἐν αὐτῷ μέχρι καὶ τῆς τελευταίας παραστάσεως, οὐδὲ ἐκ τῶν ξενοδοχείων δὲ ἀπεπέμφθησαν ἅπασαι ἀνεξαίρετως, ἀλλὰ τοῦτο δὲν μᾶς ἐμποδίζει ἀπὸ τοῦ νὰ ἐπαινέσωμεν τὸν κ. Ἀστυνόμον, διότι ὅπως δῆποτε ἔπραξε πᾶν ὅ,τι ἦτο αὐτῷ δυνατόν. Μάλιστα δὲ καὶ ἡμεῖς ὑπέιχοντες εἰς τὴν ἀνεγνωρισμένην κοινωνικὴν ἀνάγκην δὲν ἀπεκρούσαμεν ἐν γένει τὴν ὑπαρξίν τοιοῦτων οἰκῶν, διότι ἄλλως θὰ ἐζητούμεν ὅ,τι εἶναι ἀδύνατον νὰ κατορθωθῆ, ἀπεδοκιμάσαμεν δὲ μόνον τὴν πλήρη ἐλευθερίαν, ἣτις εἶχεν ἀποκλείσει πᾶσαν οἰκογένειαν ἐκ τῶν Ξενοδοχείων πάντων μεταβληθέντων εἰς χαμαιτυπεῖα, καὶ τὴν ἀδιαφορίαν τῆς ἀρχῆς περὶ τὴν τήρησιν τῆς τοξεως καὶ ἀσφαλείας, ἣτις εἶχε γίνεαι πρόξενος σκανδάλων καὶ ἐγκληματικῶν πράξεων. Καθόσον δὲ πάντες ἰσχυρίζονται ὅτι δὲν ὑπάρχει ἤδη τόπος κατάλληλος πρὸς τοιοῦτον σκοπὸν, τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς μιδέποτε προβλεψάσης, μολονότι ἄλλοτε, ὡς ἐμάθομεν, το δημοτικὸν συμβούλιον καὶ τὴν πρὸς ἀνέγερσιν οἰκοδομῆς ἀναγκαίαν δαπάνην ἐψήφισε, δὲν θὰ ἐμαρακίζομεν ὡς ἀμελοῦσαν τὰ ἑαυτῆς καθήκοντα τὴν Ἀστυνομίαν ἂν αὕτη ἐπέτρεπε τὴν διαμονὴν γυναικῶν ἐν τινι τῶν ξενοδοχείων, ἐν ὁμῶς μόνον καὶ τῷ μᾶλλον ἀποκέντρῳ ὑπὸ τὴν ἄγρυπνον αὐτῆς φρουρῆσιν ὅπως μὴ διαταράσσῃται ἡ δημοσία τάξις καὶ ἀπειλήται ἡ ζωὴ πολλῶν ἐγκαταλελειμμένων εἰς τὸ κ. ἐ. φ. τῶν παλληκαριῶν ἢ δὲ φρουρησις εἶναι εὐχερεστάτη μὴ ἀπαιτούσα ἰδιαιτέραν δύναμιν, καθόσον πληθὺς αστυνομικῶν κλητῆρων φρουρεῖ ἅπασαν τὴν ἀγορὰν δυναμένη νὰ προλάβῃ πᾶσαν ἀταξίαν. Ἐκείνο ὁμῶς τὸ ὁποῖον στενωπὸς καὶ αὐθις συνιστῶμεν τῷ κ. Ἀστυνόμῳ καὶ προτρέπομεν αὐτὸν ἀντὶ πάσης θυσίας νὰ κατορθώτῃ εἶναι νὰ κλείσῃ τὸ ξενοδοχεῖον τὸ ἐν μέσῃ ἀγορᾶς καὶ παραπλευρῶς τῶν ἐντιμωτέρων οἰκογενειῶν κείμενον, διευθυνόμενον δὲ ὑπὸ τῆς νεαρᾶς κ. ο. κ. ὁ. τ. ὡς ἀποκαλοῦσιν αὐτὴν οἱ θαμῶνες τῆς, διότι καὶ ὄργια πολλὰ, οἷα ἐν προγενεστέρῳ ἡμῶν φύλλῳ ἐσμειώσαμεν, τελοῦνται

ἐν αὐτῷ καὶ ἡ ἀξιοπρέπεια τῶν κ. κ. Ἀστυνόμων καὶ ὡς τοιοῦτων καὶ ὡς ἀτόμων ἐκ τῆς διατηρήσεως αὐτοῦ προσβάλλεται. Πρέπει νὰ σπύσῃ ὁ κ. Ἀστυνόμος νὰ κλείσῃ τὸ καταγώγιον τοῦτο, διότι διὰ τῆς πράξεώς του αὐτῆς θὰ ἀποδείξῃ ὅτι δὲν ὀπισθοδρομεῖ ἀπέναντι φαύλων ἀξιώσεων προκειμένου νὰ ἐκτελέσῃ ἀπαραίτητον καθήκον ἐπιβαλλόμενον αὐτῷ ὑπὸ τοῦ νόμου, τῆς δημοσίας ἠθικῆς καὶ τῆς ἰδίας αὐτοῦ ἀξιοπρεπείας καὶ ὡς Ἀστυνόμου καὶ ὡς ἰδιώτου,

34 Ἐδημοσιεύθη ἐν ἀρχῇ ὑπὸ τῶν ὑπουργικῶν ἐφημερίδων ὅτι ἤθελεν ὑποβληθῆ εἰς τὴν ἐπιψήφισιν τῆς Βουλῆς νομοσχέδιον περὶ ἀναδιοργανώσεως τοῦ δικηγορικοῦ κλάδου, καθ' ὃ ὁ ἐν ἐνεργείᾳ ἀριθμὸς τῶν δικηγόρων ὀρισθῆσεται ἐπὶ τῆ βῆσει τοῦ πληθυσμοῦ, ὃ δὲ κατώτερος ὄρος τοῦ φόρου ἐπιτηδεύματος δὲν δύναται νὰ εἶναι ἥσων τῶν δραχμῶν πεντακοσίων, δύναται ὁμῶς ὁ ἀνώτερος νὰ ὑπερβαίῃ καὶ τὰς χιλιάς. Πλὴν τούτων ἐρρήθη ὅτι καὶ τὸ δικαίωμα τῆς μεταθέσεως τῶν δικηγόρων χορηγεῖται τῇ Κυβερνήτῃ ἀνεξέλεγκτον. Ἡ δὲ ὁμῶς αἰ αὐταὶ ὑπουργικαὶ ἐφημερίδες μετὰ σπουδῆς διέφευσαν τὴν εἰδησιν ταύτην ὡς ἀνυπόστατον. Ἀναγράφων τὰς διαφεύσεις ταύτας ὁ συνάδελφος «Αἰὼν» λίαν ὀρθῶς ποιεῖται τὴν ἐξῆς: παρατήρησιν. «Φαίνεται» ὅτι, μετὰ τὴν κατὰ τοῦ ὑπουργείου ἐξεγερωθεῖσαν κατακραυγὴν ἐκρίθη ὡς ἔργον συνέσεως ν' ἀναβληθῆ εἰς ἀρμοδιωτέραν εὐκαιρίαν ἢ κατὰ τοῦ δικηγορικοῦ κλάδου ἐπίθεσις. Ἡ διάδοσις ἐγένετο ἐπὶ δοκιμαστικῇ κατοπτύσει, ἡ ἰδέα ὁμῶς δὲν ἐγκατελείφθη καθολοκλησίαν».

Τῇ ἀληθείᾳ ἀναντίρρητον ἀποβαίνει ὅτι οἱ ἀναμορφῶται οἱ ἐν παντὶ ἐπαγγελλόμενοι καὶ ἐπιζητοῦντες ψευδεῖς μεταρρυθμίσεις βαδίζουσιν ὁδὸν ἢ ἐχάραξαν διὰ προβεβουλευμένου σχεδίου. Θέλουν τὰ πάντα νὰ ὑποτάξουν εἰς τὴν θελήσιν των διότι φαίνεται ὅτι ἐπέισθησαν μετὰ τῆς ἀνωτάτης τοῦ Κράτους ἀρχῆς ὅτι τὸ Ἴθνος τὸ Ἑλληνικὸν εἶναι ὄντως ἔθνος κατεργαρέων ἀνάξιον νὰ διοικῆται ἀφ' ἑαυτοῦ χρῆζον δὲ τῆς ἀντιλήψεως τῆς στιβαρᾶς αὐτῶν χειρὸς!! Ἀφοῦ πειρῶνται νὰ συγκεντρώσωσι τὰ πάντα εἰς χεῖρας των δὲν ἐκρίναν ἀνάξιον νὰ ἐπιδιώξωσι καὶ τὴν ὑποδούλωσιν τοῦ δικηγορικοῦ κλάδου ὅστις, ὡς γνωστὸν, πάντοτε ὀκληρὸς ἀποβαίνει εἰς τὰς παρανόμους καὶ βυρσοδομοῦσας Κυβερνήσεις. Καὶ ποῖον ἄλλο φέμωτρον ἠθέλατε νὰ θέσωσιν ἐπὶ τοῦ στόματος τῶν δικηγόρων καὶ ποῖον ἄλλο καιριώτερον τριῦμα κατὰ τῆς ἀνεξαρτησίας των ἠθέλατε νὰ κατενέγκωσιν οἱ ἀναμορφῶται ἢ νὰ ἐπιτραπῆ ὁ περιορισμὸς τοῦ ἀριθμοῦ αὐτῶν, ἢ ἐπιβολὴ βαρέος φόρου ἐπιτηδεύματος καὶ ἢ ἀνεξέλεγκτος αὐτῶν μεταθεσις ἐν πάσῃ στιγμῇ; Ἀνεξέλεγκτος μεταθεσις σημαίνει ἐξευτελισμὸν, περιορισμὸς δὲ τοῦ ἀριθμοῦ καὶ βαρὺ ἐπιτήδευμα σημαίνει τέλειον ἀποκλεισμὸν πλείστων ἤδη δικηγόρων πάντων δὲ σχεδὸν τῶν μελλόντων νὰ ἀποφοιτήσωσι τοῦ Πανεπιστημίου. Καὶ ὁμῶς ὁ μόνος κλάδος ὅστις

προσφέρει καθ' ἡμέραν θετικὰς ὑπηρεσίας εἰς τὴν πολιτείαν, χωρὶς ποσῶς ὑπ' αὐτῆς νὰ ἀμείβηται, πάντοτε δὲ ἀνταπεκρίθη εἰς τὸν προορισμὸν του, εἶναι ὁ δικηγορικὸς, ὃν οἱ ἀναμορφωταὶ ἐβουλεύθησαν νὰ ἐξευτελίσουν!!

— Εὐρισκόμεθα εἰς τὴν πικραμονὴν τοῦ πέρατος τῶν Ἀπόκρεω καὶ ὁμως οὐδεμία κίνησις, οὐδεμία ζωηρότης ἀνεπτύχθη εἰσέτι. Συνήθως αἱ ἡμέραι αὐταὶ ἀθορύβως καὶ ψυχρῶς διέρχονται ἐν τῇ πόλει μας, φέτος ὁμως ψυχρότεραι τῶν ἄλλων ἐτῶν διήλθον.

ΙΕΡΟΘΕΟΣ ΜΠΟΣΥΝΙΩΤΗΣ

Ἐκατοντούτης περίπου τὴν ἡλικίαν ἀπέβισε τὴν 26ην παρελθόντος μηνὸς Ἰανουαρίου ἐν Πάρῳ ὁ ἡγούμενος τῆς μονῆς τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς τῆς ἐπιλεγομένης Λογγοβάρδης Ἱερομόαχος **Ἱεροθεὸς Μποςυνιώτης**. Καταγόμενος ἐκ Τεγείας, ἐγένετο μοναχὸς καὶ ὑπερέτησεν ὡς διάκονος παρὰ τῷ Ἐπισκόπῳ Ἐλους ἐν ἔτει 1814, ἐγκατέστη δὲ ἐν τῇ ῥηθείστῃ μονῇ τῆς Πάρου μετὰ τριῶν ἄλλων μοναχῶν φύγων τοῦς διωγμοῦ τῶν Τούρκων μετὰ τὴν ἄλωσιν τῆς Τριπόλεως. Ἡ μονὴ ἐν ἣ κατέφυγεν ὁ ἀποβιώσας ἦν ἐν ἀρχῇ ἐρημὸς συγκειμένη ἐξ ὀλιγίστων κελλιῶν ἐρσιπωμένων. Διὰ τῆς φιλοπονίας του ὁμως καὶ τῆς ἀρχῆς εὐσεβείας του προήγαγεν εἰς τὸ λαμπρὸν σημεῖον τῆς εὐπορίας ἐν ᾧ σήμερον εὐρηται ἡ Μονὴ, ἐν ἣ ἐκτός τῆς εὐπορίας ἀσκεῖται ἔτι πᾶσα ἀρετὴ, δύνανται δὲ νὰ χρησιμεύτῃ ὡς πούτυπον μοναχικοῦ βίου χριστιανικωτάτ. ὑ. Ἀπὸ τοῦ 1844 ἀδικλείπτως μέχρι τοῦ θανάτου του διατελέσας ἡγούμενος ἐλατρεύετο ὑπὸ τῶν λοιπῶν μοναχῶν, καθ' ὅλον δὲ τὸ διάστημα τῆς ζωῆς του ἐγένετο παράδειγμα ἀξιωματικῶν εὐσεβείας καὶ πίστεως χωρὶς ποτε καὶ εἰς τοὺς μᾶλλον μεμφιμοίρους νὰ δώσῃ καὶ τὴν ἐλαχίστην ἀρρομὴν παραπόνου Δίκαιος, προσηγὸς καὶ φιλάνθρωπος ἦτο ὁ παρήγορος τῶν τεθλιμμένων καὶ προσιτάτης τῶν πτωχῶν καὶ ἀδυνάτων. Ἡ χρησιμότης καὶ ἀκράδαντος περὶ τὰ θρησκευτικὰ πίστις αὐτοῦ κατέστησεν ὑπόδειγμα τοῦ ἀληθινοῦ μοναχικοῦ βίου τὴν Μοῦνην τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς ἐν ὅλῳ τῷ Κράτει. Παρὰ πάντων δὲ ἠμολογεῖται ὅτι τόσο ἀστηρός ἦτο περὶ τὴν τήρησιν τῶν κανόνων τοῦ μοναχικοῦ βίου, ὥστε εἰς οὐδεμίαν γυναῖκα ποτε ἐπέτρψε τὴν εἰς τὴν Μοῦνην εἴσοδον οὐδὲ εἰς τοὺς ὑπ' αὐτὸν μοναχοὺς νὰ κρεωραγῆσῶσι· λέγεται δὲ ὅτι καὶ αὐτὴ ἡ μηκαρίτης βασίλισσα Ἀμαλία ἐπισκεφθεῖσα ποτε τὴν Μοῦνην συνερροφώθη καθολοκληρίαν μετὰ τὴν τάξιν ἣν ὁ Σεβαστὸς Μοναχὸς εἶχε καθιερώσει. Τοιοῦτος δὲ ἦν ὁ ἀποβιώσας ὥστε πίντες ἀνεξαιρέτως κληρικοὶ καὶ λαϊκοὶ οἱ γνωρίζαντες αὐτὸν μεγάλως ἐθλίβησαν ἐπὶ τῷ θανάτῳ αὐτοῦ καὶ τοὶ λίαν προβεβηκότος τὴν ἡλικίαν.

Ἡ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΙΣ ΤΗΣ ΓΕΝ. ΠΙΣΤΩΤΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Μεταφέρομεν ἐκ τῶν Ἀθηναϊκῶν ἐφημερίδων τὴν κάτωθεν μῆνυσιν τοῦ κ. Μ. Ἀξελῶ, οὗτινος ἡ περιουσία ὀλόκληρος σχεδὸν κατεστράφη ἐνεκα τῆς Πιστωτικῆς Τραπεζῆς, ἐκφράζοντες τὴν ἀπορίαν καὶ ἡμῶν, διὰ τί ἐσταμάτησεν ἡ πρόοδος τῆς ἀνακρίσεως καὶ ἐπιφυλασσόμενοι νὰ δημοσιεύσωμεν καὶ τὸ πρωτότυπον αὐτὸ τῆς ἀγωγῆς τῶν

κ.κ. Κ. Ἰωαννοπούλου, Μ. Ἀξελῶ καὶ Κ. Κωμανοῦ. Ἐν τελει δὲ δημοσιεύομεν ἐκ τῆς ὑπὸ ἡμερομηνίαν 8 Μαρτίου 1886 ἐκθέσεως τῶν ἐλεγκτῶν κ.κ. Γ. Ματζαβίνου, Γ. Τσάτσου καὶ Ν. Ὠντ' ἀφορῶντα τὸ ἀτυχὲς ἐν Σύρῳ ὑποκατάστημα τοῦ εἰρημένου πιστωτικοῦ ἰδρύματος.

Πρὸς τὸν κ. εἰσαγγελέα τῶν ἐν Ἀθήναις Ἐφετῶν

Κύριε εἰσαγγελεῦ,

«Εἰμι καὶ ἐγὼ ἐν τῶν πολυαριθμῶν θυμάτων τῆς Γενικῆς Πιστωτικῆς Τραπεζῆς, διότι ἐφρόνου, ὅπως πάντες, ὅτι τοποθετῶν ἐκεῖ τὰ κεφάλαιά μου ἐξησφάλιζα ἐν εἰσόδμῳ, πεποιθὼς εἰς τὸ ἀκέραιον καὶ φιλόνομον, ὅπερ ἐμπνέει ἡ διοίκησις παντὸς τοιοῦτου ἰδρύματος, οὐδέποτε δὲ ἠδύναμην νὰ πιστεύσω ὅτι ταῦτα ἐμῆλλον ἀντὶ τοῦ νὰ διατεθῶσιν ἀσφαλῶς καὶ φρονίμως, νὰ διασκορπισθῶσι τούναντίον ἀθαειρέτως καὶ ἀνεπιστρέπτει.

Πρὸ ὀκτώ μηνῶν ἡ ἐξελεγκτικὴ ἐπιτροπὴ τῆς Γενικῆς Πιστωτικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος ἐπέδωκεν εἰς τὸν ἐνταῦθα κ. εἰσαγγελέα καταγγελίαν ἐναντίον τοῦ ὑποδιευθυντοῦ τοῦ ἐν Σύρῳ ὑποκαταστήματος τῆς Τραπεζῆς τύτης διὰ πράξεις ἀξιοποιήτους, ὧν ἡ ἐκ μέρους τῆς ἀνακριτικῆς ἀρχῆς ἐρευνα ἠδύνατο νὰ φέρῃ εἰς φῶς τινὰ τῶν αἰτίων τῆς καταστροφῆς τούτων δυστυχῶν μετόχων. Ἐν τούτοις, μολονότι ἐγένετο ἕκτοτε ἐναρξίς τῶν ἀνακρίσεων, καὶ ὡς ἐξωδίκως μανθάνω, κατετέθησαν πολλὰ καὶ σπουδαῖα ἐνδιαφέροντα τοῦς μετόχοις, οὐχ' ἤττον ἡ πρόοδος τῆς ἀνακρίσεως πρὸ πολλοῦ ἐσταμάτησεν καὶ ἡ καταγγελία κινδυνεύει νὰ λησμονηθῇ.

Ἐν ὀνόματι τῆς δικαιοσύνης εὐαρεστηθῆτε, κύριε εἰσαγγελεῦ, νὰ διατρέχητε τὴν ἐξαολογήσιν τῶν ἀνακρίσεων καὶ διεκπεραιώσιν τῆς ἐν λόγῳ ὑποθέσεως, ὅπως φωτισθῶσιν οἱ κατατραπεζέντες ἰδιῶται καὶ γνωρίσωσι τούλάχιστον ἂν ὑπάρχῃ νόμος τιμωρὸς τῶν αἰτίων.

Διατελῶ μετ' ἐξαιρέτου ὑπολήψεως.»

Ἀθήναι, τῆ 18 Σεπτεμβρίου 1886.

Ὁ μέτοχος τῆς Γενικῆς Πιστωτικῆς Τραπεζῆς
Μ. Ἀξελῶς

Ἐκ τῆς «Ἀκροπόλεως»

«Οἱ Κ. Ἰωαννίπουλος, Μ. Ἀξελῶ καὶ Κ. Κωμανοῦ, ὡς μέτοχοι ἐν τῷ σιδηροδρόμῳ Πειραιῶς-Πελοποννήσου ἐκίνησαν ἀγωγὴν ἐπὶ ἀποζημιώσει κατὰ τῆς ἐνταῦθα Πιστωτικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος. Προσεχῶς δὲ κοινοποιεῖται καὶ ἑτέρα τοιαύτη ἀγωγή κατὰ τοῦ διευθυντοῦ καὶ τινῶν συμβούλων τῆς αὐτῆς Τραπεζῆς, ὡς ὑπικτίων τῆς σημερινῆς ἐξευτελιστικῆς τιμῆς τῶν μετοχῶν αὐτῆς.»

Ἐκ τῆς ἀπὸ 8 Μαρτίου 1886 ἐκθέσεως τῶν ἐλεγκτῶν.

«Ἐπὶ τέλους πρῶτον ὑμῖν γνωστόν, ὅτι ὡς ἐλεγκταὶ καὶ ὡς μέτοχοι τῆς Πιστωτικῆς Τραπεζῆς, ζημιωθέντες ἐπεδώκαμεν εἰς τὸν ἐνταῦθα εἰσαγγελέα τῶν Ἐφετῶν, μῆνυσιν κατὰ τοῦ Κων. Στυλιανοῦ, πρώην διευθυντοῦ τοῦ ἐν Σύρῳ ὑποκαταστήματος ἡμῶν, ἐπὶ διαφόροις πράξεσιν αὐτοῦ ὑποπιπτούσαις κατὰ τὴν ἰδέαν μας ἐντὸς τῶν ὁρίων τοῦ Ποινικοῦ Νόμου, δι' ὧν μᾶς ἐζημίωσε πλέον τοῦ 1,000,000 δραχμῶν ὑπεξαιρῶν τὰ χρήματά μας καὶ κερδοσκοπῶν δι' αὐτῶν ἐπὶ μετοχῶν τῆς Τραπεζῆς μας, καὶ συντάσων πλαστὰς καὶ εἰκονικὰς πράξεις δανείων, ἐπ' ὀνόματι δῆθεν τῶν Ἑλλαμ-

πίου και Παπαδάμ, εις ας δὲν ἐδικαιούτο παντάπασιν κατὰ τὸ ἄρθρον 6, ἐδάφ. ἡ. τοῦ Καταστατικοῦ μας, πρὸς ἱκανοποίησιν τῆς κοινῆς συνειδήσεως και σωφρονισμὸν ἄλλων διαχειριστῶν εἰς τὸ μέλλον, διότι ἡ ἐπιείκεια κακῶς ἐννοουμένη και κακῶς ἐφρμωσθεῖσα μέχρι τοῦδε, ἐδημιούργησε τὴν πεποίθησιν τῆς ἀτιμωρησίας και συνεπῶς θρασείαν τὰ σιν πρὸς πλουτισμὸν διὰ τῆς νοσφίσεως ξένων περιουσιῶν και ἐνέκρωσε πρὸς ἡμῖν τὴν τερμαστὴν δύναμιν τοῦ συνεταιρισμοῦ, δι' οὗ ἄλλαχού ἐκτελοῦνται τὰ θέματα τοῦ νέου πολιτισμοῦ.»

Ἡλίου

ΔΙΚΑΣΤΙΚΟΝ ΕΠΕΙΣΟΔΙΟΝ

Ὁτε κατὰ 7βριον 1886 ἐξεδόθη παρὰ τοῦ Δικαστηρίου τῶν ἐνταῦθα Ἐμποροδικῶν ἡ ὑπ' ἀριθ. 512 (1886) ὀριστικὴ ἀπόφασις ἡ ἀκυρώσασα τὸν δικαστικὸν συμβιβασμὸν τοῦ πτωχεύσαντος Νικολάου Τσερλέντη, διεθρῦλληθη ἀνα τὴν ἡμετέραν ἀγορᾶν, ἴσως δ' ὁ θρῦλλος οὗτος περιήλθε και ἀλλαχού, ὅτι ἡ ἀκύρωσις αὕτη προήλθεν ἐκ σφάλματος τῶν πληρεξουσίων δικηγόρων τῶν Συνδίκων τῆς πτωχεύσεως ταύτης, οἵτινες δι' ἑλλειψιν προνοίας περὶ τὴν τήρησιν τῶν δικηδικαστικῶν τύπων τῆς πτωχεύσεως και διὰ τῆς ἀμελείας αὐτῶν ἐγένοντο παρὰίτιοι νὰ ἐπέλθῃ ἡ ἀκύρωσις τοῦ συμβιβασμοῦ τούτου.

Ὡς εἰκὸς ἡ τοιαύτη διάδοσις μὲ προτέβαλε εἰς τὰ καιρὰ διότι εἶχον μέρος κατὰ τὴν κατάρτισιν τοῦ συμβιβασμοῦ τούτου ὡς πληρεξούσιος Δικηγόρος τοῦ Παντολέοντος Φακίρη, ὡς Συνδίκου τῆς πτωχεύσεως ταύτης, τοσούτω δὲ μάλλον ἐπηρέαζε τὸ ἠθικόν μου ὅσῳ ἡ διάδοσις ἐλάμβανε κατὰ τὸ σύνθημα (προκειμένου περὶ κακοῦ) εὐρυτέρας διατιάσεις και πολλοὺς ἐκ τῶν ἀπλουστέρων εἰς πλάνην παρέιπε. Δὲν ἐπεχείρησα ἀμέσως τότε ν' ἀνασκευάσω τὴν διάδοσιν και τὸ σφικτερόν αὐτῆς δημοσίᾳ νὰ καταδείξω, οὐδ' ἐπελήφθην τὸ νομικῶς ἡμαρτημένον τῆς ἀποφάσεως τῶν ἐνταῦθα Ἐμποροδικῶν τῆς ἀκυρώσεως τὸν συμβιβασμὸν δημοσίᾳ νὰ ἐλέγξω, και τὴν ἐπὶ τῆς διαδικασίας ταύτης ἐνέργειάν μου ὡς δικηγόρου νομιμωτάτην διασαλπίσω προετίμησα εἰς τοῦ θρῦλλου τούτου οἱ Κ. Ἐφέται ν' ἀπαντήσωσιν ὅπως τοῦ φραγμὸς κατὰ πάσης ἀντιλογίας και κατανήσωσιν οἱ σπεύσαντες εἰς τὰς κρίσεις των ὅτι ὄλως ἄδικος και πηχάλογος ἦτο ὁ στοχασμὸς ἐκείνων οἵτινες ἐπέριψαν τὸ σφάλμα εἰς ἐμὲ και ἐκείνων οἵτινες ἠτιῶνται ἐμὲ διὰ τὴν ἀκύρωσιν τοῦ συμβιβασμοῦ. Ἡδὴ ἀπήντησαν οἱ τῶν Ἀθηνῶν Κ. Ἐφέται διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 1698 καὶ ἀπὸ 31 Δεβρίου 1886 ἀποφάσεώς των και διὰ τοῦτο ἐπέστη ὁ καιρὸς νὰ φωτισθῶσιν οἱ πλανηθέντες. Λυποῦμαι ὅτι τὸ στενὸν τοῦ χώρου τῆς ἐφημερίδος δὲν ἐπιτρέπει τὴν δημοσίευσιν τοῦ αἰτιολογικοῦ μέρους τῆς ἀποφάσεως τῶν Ἐφετῶν, περιορίζομαι ἐπομένως νὰ δημοσιεύσω μόνον τὸ διατακτικὸν αὐτῆς μέρους ἔχον οὕτω:

«Διὰ ταῦτα δεχόμενον τὴν προκειμένην ἔφεσιν»

» Μεταρρυθμίζει τὴν ἐκκαλουμένην ὑπ' ἀριθ. 512

» (1886) ἀπόφασιν τοῦ Ἐμποροδικείου Σύρου ὡς ἐξῆς.
» Ἀπορρίπτει καθ' ὄλοκληρίαν τὴν προκειμένην ἀνακοπὴν πρὸς ἐφεσιβλήτου ἐταιρίας «Μ. Βιλ. και Σα.» Καταδικάζει ταύτην εἰς τὰ δι' ἀμφοτέρους τοὺς βαθμοὺς ἡδικαστικὰ ἔξοδα τοῦ ἐκκαλοῦντος, μετριάζόμενα εἰς ἀδράγμας 50 και τὰ τέλη τῆς σημάσεως.

» Διατάσσει τὴν πρὸς τὸν ἐκκαλοῦντα Ν. Τσερλέντην ἀπεμπροσφῆν τοῦ προστίμου και ἀπορρίπτει τὴν παρεμ-

βασιν τοῦ Π. Φακίρη Ἐκρίθη και ἀπεφασίσθη ἐν Ἀθῆναις τὴν 23 Δεβρίου 1886.

Ὁ Πρόεδρος
Θ. ΒΛΑΧΟΣ.

Ὁ ὑπογραμματεὺς
Μ. ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΣ.

Ἐδημοσιεύθη δὲ τῇ 31 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς και ἔτους.

Ὁ Πρόεδρος
Θ. ΒΛΑΧΟΣ.

Ὁ ὑπογραμματεὺς
Μ. ΣΑΚΕΛΑΡΙΟΥ.

Ἡ ἀπόφασις αὕτη μένει παρ' ἐμοί, τὰς σκέψεις τῆς ὁποίας δύναται ὁ βουλούμενος νὰ ἴδῃ ἵνα βεβαιωθῇ ὅτι ἡ προθεσμία τοῦ ἄρθρου 509 τοῦ Ἐμπορ. Νόμου, ὡς καθιέρωσε και ἡ τῶν δικαστηρίων νομολογία δὲ εἶναι ἀνατρεπτικὴ και ὅτι ἡ ἔκθεσις τοῦ Δικαστ. συμβιβασμοῦ τοῦ πτωχεύσαντος Ν. Τσερλέντη ἐγένετο και εἶναι ἐγκυρωτάτη, καθότι αὕτη ἀναφέρεται εἰς τὴν πρότασιν τοῦ συμβιβασμοῦ ἣν παρηγγυρικῶς και μεγαλοφρόνως ἀπήγγειλεν ὁ πτωχεύσας εἰς ἐπίκουρον τῆς συνελεύσεως τῶν δανειστῶν αὐτοῦ.

Ἐρμούπολις τῇ 1 Φεβρουαρίου 1887

ΙΩΑΝΝΗΣ Ν. ΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΣ

δικηγόρος.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ

Ἀῦριον Κυριακὴν (15 τρέχοντος) μετὰ τὴν θείαν λειτουργίαν τελούμεν Ἀρχιερατικὸν Μνημόσυνον ἐν τῷ Ναῷ τοῦ ἁγίου Γεωργίου ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τῶν γονέων ἡμῶν

ΗΛΙΑ ΚΑΙ ΖΑΧΑΡΩΣ ΚΕΧΑΓΙΑ.

Παρακαλοῦμεν ὅθεν τοὺς φίλους και συμπολίτας ὅπως προσέλθωσιν ἐν τῷ Ναῷ και ἐνώσωσι τὰς ἑαυτῶν δεήσεις μετὰ τῶν τοῦ ἱεροῦ κλήρου και τῶν ἡμετέρων.

Ἐν Ἐρμούπολει, τῇ 14 Φεβρουαρίου 1887.

Τὰ τέκνα

Νικολάος Η. Κεχαγιᾶς
Εὐστάθιος Η. Κεχαγιᾶς
Ἀντώνιος Η. Κεχαγιᾶς
Ἰωάννης Η. Κεχαγιᾶς
Βιρηνούλα Ν. Χειλᾶ
Φωτεινὴ Εὐλαμπίου
Νικολάος Χειλᾶς
Σπυρίδων Εὐλάμπιος
Ἐλένη Ε. Κεχαγιᾶ
Αἰκατερίνη Α. Κεχαγιᾶ.

(Ἡ παρῶσα θεωρηθῆτω και ὡς ἰδιαιτέρα πρόσκλησις)

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ ΓΑΛΛΙΑΣ

Τὸ ἐν τῇ ἐμπορικῇ ἀγορᾷ μέγα ξενοδοχεῖον τοῦ κ. Μάτση ἐνοικιάσας ὁ κ. Μ. Παπαδάκης μετωνόμασεν ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ ΓΑΛΛΙΑΣ. Τὸ ξενοδοχεῖον τοῦτο ὁ φιλόκαλος κ. Παπαδάκης ἐπεσκεύασε καταλλήλως και ἐπλούτισε διὰ νέων ἐπίπλων, ὑπόσχεται δὲ εἰς τοὺς προσερχομένους καθαριότητα και πρόθυμον ὑπηρεσίαν.

Ὁ ἴδιος δὲ ἀναδέχεται τὴν ἐπιδιόρθωσιν κατόπτρων, κορνιζῶν, κονσολῶν και ἄλλων ἐπίπλων ἐχόντων ἀνάγκην ἐπιχρυσώσεως.